

POSTANOWIENIE

15 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 15 października 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa I.N.

przeciwko R.N.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Toruniu

postanowieniem z 27 czerwca 2024 r., I C 1226/24,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

(r.n.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 czerwca 2024 r. Sąd Okręgowy w Toruniu przedstawił Sądowi Najwyższemu akta sprawy z powództwa W.L. przeciwko K.L. o rozwód, celem oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 45 § 1 k.p.c., jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo. O oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, występuje sąd, do którego wpłynął pozew (art. 45 § 2 k.p.c.). Przedstawienie okoliczności, które świadczyłyby

o wystąpieniu stanu rzeczy wypełniającego hipotezę normy wynikającej z art. 45 k.p.c., należy do sądu występującego o oznaczenie sądu właściwego; powinno to znaleźć wyraz w uzasadnieniu wydanego w tym przedmiocie postanowienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 29 maja 2018 r., III CO 56/18, OSNC-ZD 2019/2/25; z 1 czerwca 2015 r., III CO 37/15, OSNC 2015/12/150; z 13 listopada 2007 r., III CO 17/07- nie publ.).

Sąd Okręgowy w Toruniu nie przedstawił przesłanek swojego wystąpienia. Rekonstrukcja lub poszukiwanie argumentów uzasadniających oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy nie należą do Sądu Najwyższego.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji.

(M.M.)

R.G.